

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№

гр. София, 06.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **8995** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Л. М. Т. от [населено място], кв. С., ул. „79-та“ № 1Б, с искане от съда да постанови решение, с което да задължи МВР, Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ (ОПП), "да издаде административен акт, с който да deregистрира собствения му лек автомобил марка С. С 5 с рег. [рег.номер на МПС]".

Настоящият съдебен състав, като извърши проверка на редовността на подадената жалба, констатира, че същата не отговаря на изискванията за съдържание и приложения съгласно чл. 150, ал. 1, т. 5 и т. 7 и чл. 151, т. 3 АПК:

На първо място, не е приложен платежен документ за внесена държавна такса по сметка на съда в размер на 10 лв.

На следващо място, неprecизно е изписана титулната част на жалбата, което поражда съмнение какъв е предметът на търсената съдебна защита. Неяснота, относима към редовността на жалбата, се отразява и на допустимостта на оспорването, което предвид формулирания петитум сочи, че се търси защита срещу неоснователни бездействия по Глава петнадесета, Раздел II АПК.

В тази насока съдът счита за уместно да посочи следното:

Разпоредбата на чл. 256 АПК предвижда две хипотези, при които е допустима защита срещу бездействието на административен орган, който по силата на закон или подзаконов нормативен акт за прилагането му дължи извършване на конкретни фактически действия. Предмет на исковата защита по чл. 256 АПК е да бъде установено със сила на присъдено нещо съществуващо в полза на ищеца неудовлетворено притезание и да бъде осъден административния орган да извърши съответстващото на него фактическо действие. Производството е допустимо, когато твърдението на ищеца е за възникнало въз основа на нормативен акт такова административно правоотношение, по силата на което неговото субективно право може да бъде удовлетворено с извършването от административния орган на конкретно

предвидено в закон фактическо действие. Защитата по реда на чл. 256 АПК е недопустима, в случаите, в които за удовлетворяване на субективното право на ищеца е необходимо издаването на административен акт или извършването на фактическото действие е опосредено от провеждането на административна процедура и е в изпълнение на издадения в хода ѝ административен акт.

При направените уточнения и след проверка на документите, приобщени към изпратената с писмо рег. № 133200-97543 административна преписка, съдът констатира следното:

На 13.06.2022 г. Л. М. Т. е депозирал в ОПП при СДВР заявление вх. № 433200-60333 за снемане от отчет на описаното в жалбата до съда МПС.

На 11.07.2022 г. административният орган се е произнесъл с изричен отказ, обективиран в писмо рег. № 433200-70830.

Последвала е кореспонденция и е поискано становище от началника на 01 сектор към ОКИАД – СДВР – г-жа А. П., т.к. според началника на ОПП при СДВР случаят поставя въпроси относно правомерността на действията по служебно прекратяване на регистрацията на лекия автомобил в контекста на наличието на наложен заповор върху него и Тълкувателно решение от 26.06.2015 г. по т.д. № 2 от 2013г. на ВКС, Търговска и Гражданска колегии, по приложението на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

Така, на 13.09.2022 г. е последвал нов, изричен отказ, обективиран в писмо рег. № 433200-91919.

Следва да се отбележи, че отказът на началника на ОПП при СДВР представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, независимо от това, че е израз на подробно регламентирана дейност, свързана с извършването на фактически действия. В този смисъл защитата срещу разпредените с него правни последици е обжалването му пред съд.

При тези установявания на жалбоподателя следва да се дадат указания да конкретизира предметът на търсената съдебна защита, респ. да посочи кой акт обжалва, а в случай, че поддържа искането си до съда да постанови решение, с което да задължи органа да издаде акт за дерегистрация на МПС, да съобрази направените по-горе пояснения във връзка с допустимостта на защитата по чл. 256 АПК.

С оглед изложеното ина основание чл. 158, ал. 1 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ жалбата на Л. М. Т. от [населено място], кв. С., ул. „79-та“ № 1Б, с искане до съда да постанови решение, с което да задължи МВР, Столична дирекция а вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, да издаде административен акт, с който да дерегистрира собствения му лек автомобил марка С. С 5 с рег. [рег.номер на МПС] .

УКАЗВА на жалбоподателя в 7-дневен срок от получаване на съобщението и препис от настоящото разпореждане да внесе държавна такса по сметка на Административен съд София - град (BG13 BNBG 9661 3100 1783 01 BIC на БНБ - BNBGBGSD при БНБ ЦУ) в размер на 10 (десет) лева, като в същия срок представи документ за извършеното плащане.

УКАЗВА на жалбоподателя в 7- дневен срок от уведомяването му да конкретизира предметът на търсената съдебна защита, респ. да посочи кой акт обжалва, а в случай,

че поддържа искането си до съда да постанови решение, с което да задължи органа да издаде акт за deregистрация на МПС, да съобрази направените по-горе пояснения във връзка с допустимостта на защитата по чл. 256 АПК.

УКАЗВА на жалбоподателя, че при неизпълнение на указанията в цялост и в посочения срок жалбата ще бъде оставена без разглеждане, а образуваното производство ще бъде прекратено.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

Същото да бъде съобщено на жалбоподателя с изпращане на препис.

СЪДИЯ: